Perinatale opvolging in een WGC: protocol en implementatie

Haio: DUQUET Katrien , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: Genevrois Luigi

Context: In 2015 werden in Vlaanderen 63877 kinderen geboren. In de meerderheid van de gevallen een heuglijke gebeurtenis maar in sommige gevallen ook een medische/en of psychosociale uitdaging. Het zorgaanbod, hoewel over het algemeen goed en kwaliteitsvol, is sterk versnipperd over de verschillende diensten. Een zorgprotocol voor perinatale opvolging, ge?nspireerd op het principe ?one-stop-shop?, met een complementaire rol voor en vlotte doorverwijzing tussen de verschillende disciplines, zou de zwangerschapsopvolging kunnen optimaliseren. Dit werd toegepast in de multidisciplinaire setting van wijkgezondheidscentrum De Ridderbuurt en het effect ervan werd onderzocht.

Onderzoeksvraag: Er werd onderzocht of de doorstroom van nieuwe zwangeren naar dit zorgprotocol lukte en of deze vrouwen erin slaagden op de vooropgestelde momenten op afspraak te komen. Na afloop van de onderzoeksperiode werd deze opvolging geëvalueerd door het zorgteam.

Methode: De patiëntenpopulatie bestond uit vrouwen, ingeschreven in WGC De Ridderbuurt, die zich tijdens de onderzoeksperiode aanmeldden met een nieuwe, laagrisico zwangerschap. De populatie hulpverleners bestond uit artsen, vroedkundigen, kinesitherapeuten en maatschappelijk assistenten in WGC De Ridderbuurt. Aan de hand van een vooraf opgestelde interne visietekst en de huidige richtlijnen inzake zwangerschapsopvolging werd een multidisciplinair protocol opgesteld. Als uitkomstmaat bekeek men hoeveel vrouwen effectief volgens het protocol werden opgevolgd en of zij erin slaagden op de vooropgestelde momenten op afspraak te komen. Het zorgteam gaf bijkomend via een online vragenlijst feedback over de vernieuwde zwangerschapsopvolging.

Resultaten: Van de doelgroep koos 85% voor gedeelde opvolging volgens het opgesteld protocol. Voor de implementatie koos slechts 53% voor gedeelde opvolging. De patiënten kwamen gemiddeld even goed op de vooropgestelde momenten op afspraak al ervoor. Voornamelijk voor prenatale kinesitherapie was de opkomst nog laag met 44% voor de implementatie en 32% erna. Na implementatie kwam een groter percentage vrouwen terecht bij de maatschappelijk assistente voor extra ondersteuning. De vragenlijst werd door alle 21 leden van het zorgteam ingevuld. De meerderheid evalueerde het protocol als een verbetering, 2 personen hadden geen mening en niemand vond het een achteruitgang. Iedereen verkoos er in de toekomst, al dan niet mits enkele aanpassingen, mee verder te gaan.

Conclusie: Dit praktijkverbeterend project zorgde voor een toename van het aantal patiënten dat koos voor gedeelde zwangerschapsopvolging. De vrouwen kwamen ongeveer even goed op de vooropgestelde momenten op afspraak als ervoor. Bij het zorgteam was er een gevoel van kwaliteitsverbetering.